

عنوان مقاله:

بررسی الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون ۱۹۶۱ لاهه راجع به ضرورت لغو تصدیق اسناد عمومی بیگانه

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 30، شماره 49 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

آرامش شهبازی - دکترای حقوق بین الملل از دانشگاه علامه طباطبائی، مدرس دانشگاه

محمد قربان پور - نویسنده مسئول، دکترای حقوق بین الملل

خلاصه مقاله:

از زمانی که روند تایید و تصدیق اسناد داخلی جهت ارائه به دوایر خارجی به عنوان یک مسئله مطرح شده است ضرورت بررسی الحاق ایران به «کنوانسیون ۱۹۶۱ لاهه راجع به ضرورت لغو تصدیق اسناد عمومی بیگانه» نیز مورد اهتمام جدی قرار گرفته است. شایان ذکر است که ضرورت وجودی کنوانسیون ۱۹۶۱ لاهه، ناشی از تمایل دولت ها به مختصر نمودن فرایند تایید از طریق لغو ضرورت تصدیق اسناد عمومی بیگانه توسط نمایندگی های دیپلماتیک و کنسولی بوده است. با الحاق به این کنوانسیون، ضرورت مراجعه به نمایندگی های دیپلماتیک و کنسولی خارجی در کشورها منتفی می شود. این امر می تواند خود منبعی درآمدزا برای مرجع یا مراجع صلاحیت دار داخلی صادر کننده «تاییدیه» و مانعی برای نمایندگی های خارجی جهت کسب درآمد از اتباع ایرانی باشد. این نوشتار ضمن تشریح مطرح شدن روند تایید و تصدیق اسناد داخلی جهت ارائه به دوایر خارجی به عنوان یک مسئله، ضرورت بررسی الحاق ایران به کنوانسیون مذکور را بررسی و در پایان، راهکارهایی را به منظور بسترسازی مناسب برای اجرای موثر آن ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

کنوانسیون ۱۹۶۱ لاهه، الحاق، دولت جمهوری اسلامی ایران، لغو تصدیق، اسناد عمومی بیگانه، مجاری دیپلماتیک و کنسولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711446>

